

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123204594
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123204594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členov senátu JUDr. Renáty Janákovéj a Mgr. Jany Janics Bajánkovéj, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: R. Š. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XX, F., o zaplatenie 1.681,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B2-32Csp/27/2023-77 zo dňa 16.10.2023, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. B2-32Csp/27/2023-77 zo dňa 16.10.2023, **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolací súd žalovanej voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30.12.2022 sa žalobca v upomínacom konaní domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.681,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.681,24 eur od 17.09.2022 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Home Credit Slovakia, a.s.) poskytol žalovanej úver, ktorý riadne nesplácala. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2022 uzavretou podľa § 524 Občianskeho zákonníka medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 147, Piešťany, IČO: 36 234 176 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. V čase postúpenia pohľadávky bola žalovaná napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 06.09.2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ktorých podmienky čerpania, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a v obchodných podmienkach. Podľa názoru žalobcu, zmluva obsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, resp. podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť a tak postupca dňa 29.07.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4.142,61 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.521,36 eur, riadneho úroku vo výške 375,39 eur a úroku z omeškania vo výške 245,86 eur, a to v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v

predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná na základe zmluvy čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 6.721,24 eur, pričom pred postúpením pohľadávky uhradila peňažné prostriedky v celkovej výške 5.040 eur; po postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1.681,24 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovanej (6.721,24 eur - 5.040 eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.681,24 eur podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to počnúc dňom 17.09.2022, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Súdu prvej inštancie sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanej na adresu evidovanú v registri obyvateľov a ani sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovanej, preto doručil žalobu žalovanej oznámením na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a v konaní ostala nečinná.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 1 ods. 2 prvej vety, § 2 písm. e), § 10 ods. 1, ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 9, § 524 ods. 1, ods. 2, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 497, 502 ods. 1 prvej vety, § 504 Obchodného zákonníka a vecne tým, že žalobe nemožno vyhovieť, pretože žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.09.2018 súd prvej inštancie vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a z tohto dôvodu skúmal, či pri postúpení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z veriteľa na žalobcu bol dodržaný postup stanovený zákonom na ochranu spotrebiteľa, najmä požiadavky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. V odseku 24. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil skúmanie vecnej legitimitácie z úradnej povinnosti a v odsekoch 25. a 26. napadnutého rozhodnutia, uviedol právnu teóriu zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky (veriteľa), ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou, ako aj skutočnosť, že postúpenie pohľadávky v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka; že na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadať aj bez námietky a že dlžník nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bola preukázaná platná zmluva o postúpení pohľadávky (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 7Cdo/86/2021). V odsekoch 27. a 28. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil svoj právny záver, že žalobca v konaní nepreukázal dodržanie zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ani dodržanie zákonného postupu podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keď žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by jeho právny predchodca (Home Credit Slovakia, a.s.) pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru výzvou zo dňa 29.07.2021 upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru). Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Inak povedané, kým nie je preukázané dodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (upozornenie dlžníka veriteľom na právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru), nie je možné považovať spotrebiteľský úver za (predčasne) splatný v celom rozsahu. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere možno postúpiť až vtedy, keď je v celom rozsahu splatná, t. j. po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru veriteľom. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa doposiaľ nestala splatnou v celom rozsahu, má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, nakoľko nepreukázal splnenie zákonných podmienok pred postúpením pohľadávky veriteľom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Na absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky musí súd prihliadať aj bez námietky a zároveň aj vecnú legitimitáciu súd skúma z úradnej povinnosti, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednanja. V odsekoch 29. a 30. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie reagoval na písomné podanie žalobcu doručené súdu dňa 11.10.2023 (ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní) a odôvodnil svoj procesný postup, keď na pojednávaní dňa 16.10.2023, bez prítomnosti sporových strán vo veci rozhodol. Súd prvej inštancie taktiež zdôvodnil, z akého dôvodu žalobu zamietol (pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom o aktívnej vecnej legitimitácie v konaní, a nie z dôvodu, že zo skutočností uvedených v žalobe bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé,

že žaloba je zjavne nedôvodná). Rozhodnutie o trovách konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prvej inštancie odôvodnil v odseku 31. napadnutého rozhodnutia.

5. Proti predmetnému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.12.2023, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP a navrhol odvolaciemu súdu aby napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, že vyhovie žalobe a prizná žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby v zmysle § 389 ods. 1 CSP rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v aplikácii nesprávneho zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že veriteľ môže uplatniť svoje právo iba vtedy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. V takom prípade je potrebné, aby bol dlžník v omeškaní aspoň tri mesiace so zaplatením určitej splátky a zároveň je dodávateľ povinný dlžníka upozorniť na možnosť zosplatenia, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že v predmetnej veci nebolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté plnenie v splátkach, v dôsledku čoho na vec nemožno aplikovať § 565 resp. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 06.09.2018 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver (ďalej len „Zmluva“), v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 3.600,00 eur. Žalovaná neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 29.07.2021 vyzval žalovanú v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka na splatenie celého zostávajúceho dlhu. Žalobca zdôraznil, že medzi postupcom a žalovanou nebola uzatvorená dohoda o plnení v splátkach na dobu určitú, preto záver súdu prvej inštancie, že na vec sa vzťahuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je pre žalobcu prekvapivý a nemá základ v žiadnom právnom predpise. Podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere nie je dohoda o vrátení poskytnutého úveru dlžníkom v splátkach. Forma vrátenia úveru s úrokmi veriteľovi zo strany dlžníka môže byť dohodnutá rôzne - hoci v praxi sa najčastejšie dojednáva vrátenie úveru s úrokmi v pravidelných splátkach, rozhodne to ale nie je podstatná náležitosť zmluvy o úvere. Žalobca citoval § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., a uviedol, že podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere je len prísľub dlžníka, že poskytnutý úver s úrokmi veriteľovi vráti, pričom forma jeho vrátenia (t. j. v pravidelných splátkach, na výzvu veriteľa, v stanovenej lehote a podobne) je ponechaná zákonodarcom výhradne na vôľu veriteľa a dlžníka. Dokonca v § 1 ods. 4 zák.č. 129/2010 Z. z., zákonodarca explicitne počíta aj so situáciou, že pri spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania sa tento úver môže zosplatiť na požiadanie (t. j. presne tak, ako v prejednávacom prípade - na základe požiadania veriteľa o zaplatenie úveru s úrokmi). Žalobca opäť apeloval, že v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť bola len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Ak by sa žalovaná rozhodla finančné prostriedky vôbec v daný mesiac nečerpať, nevznikla by jej ani povinnosť uhradiť tú-ktorú mesačnú splátku. Takže nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaná bola síce v zmysle Zmluvy povinná uhradiť k 20-temu dňu v mesiaci splátku vo výške 2,41 % (86,78 eur) z výšky úverového rámca, no nejde o splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť, bola len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzku vzťahu na dobu neurčitú. Z uvedeného dôvodu nemožno hovoriť, že bolo plnenie dojednané v splátkach (nakoľko povinnosť uhradiť splátku bola podmienená čerpaním úveru).

7. Žalobca citoval ust. § 563 Občianskeho zákonníka a je názoru, že v súlade s týmto ustanovením došlo výzvou zo dňa 29.07.2021 zo strany pôvodného veriteľa k uplatneniu práva, keď od dlžníka požadoval splatenie dlhu (v čase trvania dlhu nebol dohodnutý čas jeho úplného splatenia), preto až touto výzvou pôvodný veriteľ určil splatnosť predmetného záväzku žalovanej. Na základe uvedeného je žalobca názoru, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil splatnosť pohľadávky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj nesprávne aplikoval § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle hlavy 7 § 2 Úverových podmienok „... V prípade, že:

a) ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace,

b) ste uviedli v návrhu nepravdivé údaje, v prípade, ak sa jedná o údaje, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať úver,

c) bolo začaté dedičské konanie na váš majetok,

nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru). ...“.

V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka sa tak zmluvné strany dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaná povinná splatiť dlžnú sumu na požiadanie. Preto postupca si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 563 Občianskeho zákonníka, a to podaním zo dňa 29.07.2021, na základe ktorého vypovedal uzatvorenú Zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanej nárok (actio nata) domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, ktoré ku dňu vyhotovenia podania predstavovali sumu 3.937,75 eur. Na podporu svojho právneho názoru, žalobca citoval z rozhodnutí NS SR sp. zn. 3Cdo/250/2014, sp. zn. 6Cdo/98/2017 zo dňa 31.01.2019, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/1/2021 zo dňa 23.02.2021, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/25/2022 zo dňa 20.04.2023 a ďalšie.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила. Tak ako rozsudok súdu prvej inštancie ani podané odvolanie si žalovaná ako listinnú zásielku v odbernej lehote neprevzala.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v zásadných otázkach posúdenia vecne správny a odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

10. Predmetom konania je peňažná pohľadávka, ktorú si žalobca uplatňuje proti žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver, ktorú uzavrel so žalovanou pôvodný veriteľ dňa 06.09.2018 (č.l. 14) na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 3.600 eur.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie a argumentácie žalobcu uvedenej v odvolaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správneému záveru ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní (splnenia podmienok pred postúpením pohľadávky veriteľom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.), v dôsledku čoho žalobu zamietol.

12. Vecná legitímácia je stav, ktorý vyplýva z hmotného práva, kedy jedna zo strán civilného sporového konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, ktoré je predmetom sporu, je aktívne vecne legitimovaný a strana sporu, ktorá vystupuje na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti.

13. Odvolací súd konštatuje, že využitie dispozitívneho úkonu veriteľa vo forme žiadosti o splatenie celej pohľadávky predstavuje sankciu za omeškanie dlžníka s plnením povinností na ktorých sa v zmluve zaviazal. Zo Zmluvy (č.l. 14) vyplýva povinnosť žalovanej ako dlžníka splácať revolvingový úver v dohodnutých mesačných splátkach 2,41 % z výšky úverového rámca 20. deň v mesiaci. Z obsahu Zmluvy taktiež vyplýva, že išlo o revolvingový úver poskytnutý vo výške 3.600 eur, celková čiastka splatná žalovanou ako spotrebiteľom je 4.085,58 eur. V úverových podmienkach Zmluvy (č.l. 17) v Hlave 7. § 2 písm. a), pôvodný veriteľ ustanovil pre prípad oneskorenia dlžníka s platením aspoň dvoch splátok alebo s oneskorením platenia jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, splatiť celý čerpaný úver na požiadanie (zosplatnenie úveru). Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ si pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, dojednal ako následok porušenia tejto povinnosti vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktoré musí byť vykonané v súlade s dohodnutými úverovými podmienkami Zmluvy.

13.1. Z výzvy na splatenie celého úveru zo dňa 29.07.2021 (č.l. 27) vyplýva, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na splatenie celého úveru, avšak táto výzva neobsahuje konkrétne označenie splátky s úhradou ktorej sa žalovaná dostala do omeškania v dôsledku ktorej pôvodný veriteľ zosplatnil celý úver. Možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru upravuje § 565 Občianskeho zákonníka.

Predmetné ustanovenie umožňuje pôvodnému veriteľovi uplatniť si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržiaval, neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas, pričom toto právo môže využiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Nie je sporné, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, a že pre posúdenie zosplatnenia celého úveru bolo potrebné zohľadniť osobitné ustanovenie k § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje špeciálne podmienky pre veriteľa zosplatniť celý dlh. Podľa názoru odvolacieho súdu je zrejmé, že v prípade spotrebiteľských záväzkov musí veriteľ vykonať dva rozdielne úkony, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotné zosplatnenie celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Podmienkou riadneho zosplatnenia úveru je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa do dispozičnej sféry dlžníkovi. V prípade možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku (riadne špecifikovanú), nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená lehota troch mesiacov pre uplatnenie tohto práva veriteľom. Špecifikácia splátky s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv aj na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 565 ako aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, upravujú len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky, a samé o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby (§ 103 Občianskeho zákonníka), no ak sa pre nezaplatenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13.2. Odvolací súd je tak názoru, že v prípade zosplatnenia dlhu, musí právny úkon, ktorý má zosplatnenie vyvolať, obsahovať aj údaj o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom a v danom prípade aj v podmienkach Zmluvy v Hlave 7. § 2 písm. a), stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, a tiež kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka.

13.3. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp.zn.6Cdo/152/2022, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky X/XXXX pod č. XX s právnou vetou „... Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou. ...“.

13.4. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a to Výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 29.07.2021 je nepochybné, že tento právny úkon je pre jeho neurčitosť neplatný, nakoľko z jeho obsahu nie je zrejmé pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver zosplatnený (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Napriek tomu, že Občiansky zákonník nedefinuje obsah predmetnej výzvy, jej obsah možno dedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu zosplatnenia úveru veriteľom. V danej veci v úverových podmienkach Zmluvy (č.l. 17) v Hlave 7. § 2 písm. a), možnosť zosplatnenia úveru bola ustanovená pre prípad oneskorenia s platením aspoň dvoch splátok alebo s oneskorením platby jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, a tak je logické, že takáto konkrétna splátka musí byť vo výzve jednoznačne uvedená. Veriteľ, ktorý využíva právo zosplatniť úver, musí vedieť a aj označiť, pre omeškanie ktorej splátky uplatnil svoje právo, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná dohodnutá stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Preto nestačí len formálne upozornenie spotrebiteľa na to, že je v omeškaní s úhradou záväzku.

13.5. Z obsahu Výzvy zo dňa 29.07.2021 žalovaná nemala možnosť zistiť zo zaplacením ktorej konkrétnej splátky by bolo možné odvrátiť predčasné zosplatnenie úveru (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, sp.zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, sp.zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024).

13.6. Preto ak žalobca tvrdí, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, bol povinný svoje tvrdenie relevantne preukázať. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ani v zmysle Hlavy 7. § 2 písm. a) úverových podmienok Zmluvy a tak postupom nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre jeho neurčitosť (37 Občianskeho zákonníka) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa postupca rozhodol zosplatniť predmetný úver zmluvne dojednaným spôsobom. Uplatnená pohľadávka sa tak nestala

splatnou pred postúpením, čo znamená neplatné postúpenie pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

13.7. Ak žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok a ani v zmysle Hlavy 7. § 2 písm. a) úverových podmienok Zmluvy, postúpenie pohľadávky Zmluvou zo dňa 16.09.2022 (č.l. 9) pred zosplatnením úveru, je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť musí súd prihliadnuť aj bez námietky, ex offo, z úradnej povinnosti (R 60/2018).

13.8. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že aj vecnú legitímáciu súd skúma z úradnej povinnosti, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 2/2022, pod č. 6). Keďže žalobca nenadobudol aktívnu vecnú legitímáciu v dôsledku neplatnosti postúpenia pohľadávky, na ktorú neplatnosť súd prihliada ex offo, a ktorá súvisí s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu z tohto dôvodu zamietol.

14. Námietku žalobcu a to nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúce v aplikácii nesprávneho zákonného ustanovenia, keďže k zosplatneniu úveru nedošlo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale išlo o výzvu veriteľa na splatenie dlhu podľa § 563 Občianskeho zákonníka (keďže nebolo dohodnuté plnenie v splátkach), odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

14.1. Z vykonaného dokazovania zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj z Hlavy 7. § 2 písm. a) úverových podmienok Zmluvy, nepochybne vyplýva, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanej revolvingový úver vo výške 3.600 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach 2,41 % z výšky úverového rámca (86,78 eur) 20. deň v mesiaci. V úverových podmienkach Zmluvy v Hlave 7. § 2 písm. a), pôvodný veriteľ ustanovil povinnosť pre spotrebiteľa/dlžníka, pre prípad oneskorenia s platením aspoň dvoch splátok alebo s oneskorením platenia jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, splatiť celý čerpaný úver na požiadanie (zosplatnenie úveru). Z uvedeného tak nepochybne vyplýva, že plnenie dlhu bolo dohodnuté v pravidelných mesačných splátkach, preto tvrdenie žalobcu, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou nebolo dohodnuté plnenie v splátkach nemožno akceptovať a je zavádzajúce.

14.2. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

14.3. Podľa názoru odvolacieho súdu zo Zmluvy nepochybne vyplýva prejavovaná vôľa a tak aj bola dohodnutá, že poskytnutý úver bude žalovaná splácať v dohodnutých mesačných splátkach 2,41 % z výšky úverového rámca (86,78 eur) 20. deň v mesiaci.

14.4. Rovnako aj z Výzvy zo dňa 29.07.2021 nepochybne vyplýva, že zosplatnenie úveru pôvodný veriteľ realizoval v dôsledku omeškania žalovanej s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru. Na tomto mieste odvolací súd opäť zdôrazňuje, že z uvedenej Výzvy nie je zrejmé pre nezaplatenie akej splátky pristúpil právny predchodca k zosplatneniu úveru. Tiež treba uviesť, že pôvodný veriteľ si pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti žalovanou splácať poskytnutý úver riadne a včas, dojednal (úverové podmienky Zmluvy v Hlave 7. § 2 písm. a)), zosplatnenie úveru, ktorého zákonné podmienky sú ustanovené v § 565 Občianskeho zákonníka.

15. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

16. Krajský súd v Bratislave s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že obsah odvolania žalobcu nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by

spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny, vrátane výroku o trovách konania, podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

17. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP s tým, že hoci bola žalovaná v odvolacom konaní úspešná, avšak vzhľadom na to, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené pod C. XX/XXXX v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. X/XXXX).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods.2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)